

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Ταχ. Δ/ση : Α. Παπανδρέου 37
Τ.Κ. – Πόλη : 151 80 ΜΑΡΟΥΣΙ
Ιστοσελίδα : www.minedu.gov.gr
Τηλέφωνο : 210-344 2318
FAX : 210-344 3245
RENA

Βαθμός Ασφαλείας:
Να διατηρηθεί μέχρι:
Βαθμός προτεραιότητας:

Μαρούσι, 17.10.2014
Αριθμ.Πρωτ. 168333 / ΙΗ ΕΞ
132435 εισ.

ΠΡΟΣ: Τη Βουλή των Ελλήνων
Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού
Ελέγχου
Υ - Τμήμα Ερωτήσεων
- Τμήμα ΑΚΕ

ΘΕΜΑ: Απάντηση στην Ερώτηση & ΑΚΕ
με αριθμό 1907/220/20.8.2014

ΚΟΙΝ: 1. Υπουργεία
- Εξωτερικών
[Με φωτοαντίγραφο της Ερώτησης & ΑΚΕ]
- Εσωτερικών
[Με φωτοαντίγραφο της Ερώτησης & ΑΚΕ]
(Γραφεία κ.κ. Υπουργών)
2. Βουλευτή κ.
- Νικόλαο Νικολόπουλο
(Δια της Βουλής των Ελλήνων)

Απαντώντας στην Ερώτηση και ΑΚΕ με αριθμό 1907/220/20.8.2014, την οποία κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Νικολόπουλος με θέμα «Ο φανατισμός του Ισλάμ εμφανίζεται απειλητικός» στα θέματα των αρμοδιοτήτων μας και κατόπιν ενημέρωσης από τις αρμόδιες Υπηρεσίες, σας κάνουμε γνωστά τα ακόλουθα:

Α. Με το άρθρο 1 του ν. 3512/2006 «Ισλαμικό Τέμενος και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ 264/τ.Α'), «ιδρύεται Νομικό Πρόσωπο Ιδιωτικού Δικαίου (Ν.Π.Ι.Δ.), μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, με την επωνυμία "Διοικούσα Επιτροπή Ισλαμικού Τεμένους Αθηνών", που εδρεύει στα όρια του Δήμου Αθηναίων, εποπτεύεται από τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, μη υπαγόμενο στον ευρύτερο δημόσιο τομέα». Σύμφωνα με το άρθρο 2 του ίδιου νόμου, «Σκοπός του Νομικού Προσώπου Ιδιωτικού Δικαίου "Διοικούσα Επιτροπή Ισλαμικού Τεμένους Αθηνών" είναι η διοίκηση, διαχείριση και συντήρηση του Ισλαμικού Τεμένους που θα ανεγερθεί στα όρια του Δήμου Αθηναίων για την κάλυψη των θρησκευτικών αναγκών των μουσουλμάνων που διαβιούν στην Αττική».

Περαιτέρω, με το άρθρο 29, παρ. 5, στοιχείο ii του ν. 4014/2011 (ΦΕΚ 209/τ.Α'/21.9.2011) που αντικατέστησε το άρθρο 3 του προαναφερομένου ν. 3512/2006, ορίζεται μεταξύ άλλων ότι: «1. Σε τμήμα του δημοσίου ακινήτου (Α.Β.Κ. 46) που περιλαμβάνεται στο Ο.Τ. 25 της περιοχής «Βοτανικού» του εγκεκριμένου ρυμοτομικού σχεδίου του Δήμου Αθηναίων, συνολικής έκτασης 850 τ.μ., όπως εμφανίζεται στο σχετικό πρωτότυπο κτηματογραφικό διάγραμμα εφαρμογής (δύο πινακίδες) σε κλίμακα 1:1.000, που θεωρήθηκε από την Προϊσταμένη Οργανισμού Ρυθμιστικού Σχεδίου Αθήνας με την από 23.3.2011 πράξη της και που αντίτυπό του σε φωτοσμίκρυνση δημοσιεύεται με τον παρόντα νόμο στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εντός του κόκκινου περιγράμματος που φαίνεται στο ίδιο διάγραμμα με τα στοιχεία Α'Β'Γ'Δ'Ε'Ζ'Η'Θ'Ι'Κ'Λ'Μ'Ν'Ξ'Ο'Α', επιτρέπεται η εγκατάσταση και

κατασκευή Τεμένους, περιλαμβανομένων και των απαιτήτων κτιρίων υποστηρικτικών λειτουργιών (χώροι υγιεινής κλπ.) μέσω της κατάλληλης προς τούτο μετασκευής υφισταμένων κτιρίων. (...)».

Όπως προβλέπεται από το ίδιο άρθρο, η μελέτη για την εγκατάσταση και η κατασκευή του Τεμένους για λογαριασμό του Δημοσίου θα γίνει από την Ειδική Υπηρεσία Δημοσίων Έργων Κτιριακών (Ε.Υ.Δ.Ε.Κ.) της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Έργων του Υπουργείου Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, σύμφωνα με τους όρους και τους περιορισμούς δόμησης που καθορίζονται με το Π.Δ. της 20.9.1995 (ΦΕΚ 1049/τ.Δ') και θα βαρύνει το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων του Υ.ΠΑΙ.Θ.

Η Ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας με την αρ. 2399/2014 απόφασή της, έκρινε έγκυρες τις ως άνω διατάξεις θεωρώντας ότι με αυτές «εισάγεται συνολική ρύθμιση με σκοπό να παρασχεθεί η δυνατότητα στους μουσουλμάνους που ζουν στην Αττική να ασκούν τα λατρευτικά τους καθήκοντα κατά τρόπο σύμφωνο με το γενικότερο δημόσιο συμφέρον. Η ρύθμιση αυτή, η οποία δεν περιορίζεται στο ζήτημα της ίδρυσης και λειτουργίας λατρευτικού χώρου, αλλά έχει ευρύτερο αντικείμενο με κεντρικό στοιχείο την ίδρυση νομικού προσώπου ιδιωτικού δικαίου και την ανάθεση στο νομικό αυτό πρόσωπο της διοίκησης, της διαχείρισης και της συντήρησης του τεμένους που πρόκειται να ανεγερθεί, θεσπίστηκε για λόγους, οι οποίοι προκύπτουν από τα προπαρασκευαστικά στοιχεία του νόμου και κυρίως την αιτιολογική έκθεση και το πρακτικό της σχετικής συνεδρίασης της Βουλής και για τους οποίους θεωρήθηκε αναγκαίο η ρύθμιση να αποκτήσει "επί της ουσίας διαχειριστικό χαρακτήρα". (...)».

Η ίδια απόφαση του Σ.τ.Ε., αναφέρεται στην παρ. 2 του άρθρου 13 του Συντάγματος, το οποίο προβλέπει ότι «Κάθε γνωστή θρησκεία είναι ελεύθερη και τα σχετικά με τη λατρεία της τελούνται ανεμπόδιστα υπό την προστασία των νόμων. Η άσκηση της λατρείας δεν επιτρέπεται να προσβάλλει τη δημόσια τάξη ή τα χρηστά ήθη. Ο προσηλυτισμός απαγορεύεται. (...)» και κρίνει ότι όσον αφορά τις ρυθμίσεις των προαναφερομένων νόμων ν. 3512/2006 (ΦΕΚ 264/τ.Α') και ν. 4014/2011 (ΦΕΚ 209/τ.Α'/21.9.2011), «ο νομοθέτης θεώρησε αναγκαία τη θέσπιση του νομοθετικού αυτού πλαισίου, αφού έλαβε υπόψη ειδικές συνθήκες που σχετίζονται με τις ανάγκες της μουσουλμανικής κοινότητας της Αττικής και επηρεάζουν την άσκηση των λατρευτικών καθηκόντων της, όπως είναι ο μεγάλος αριθμός μουσουλμάνων που διαμένουν στην περιοχή αυτή της Χώρας, η απουσία συνολικής και ενιαίας έκφρασης της μουσουλμανικής κοινότητας και το γεγονός ότι για την άσκηση των λατρευτικών αναγκών της λειτουργούν εκατόν είκοσι περίπου παράνομα «τζαμιά». Τα δεδομένα αυτά συνιστούν τα κριτήρια της νομοθετικής αυτής επιλογής, τα οποία δεν αντιβαίνουν, αλλ' αντιθέτως συνάδουν προς τις συνταγματικές αρχές της ελευθερίας εκδηλώσεως των θρησκευτικών πεποιθήσεων και της ισότητας».

Β. Σύμφωνα με το άρθρο 16 του Συντάγματος και το νομικό πλαίσιο για την ανώτατη εκπαίδευση, τα Πανεπιστήμια είναι πλήρως αυτοδιοικούμενα, απολαμβάνουν δε ακαδημαϊκή ελευθερία και ελευθερία διδασκαλίας. Ακριβώς αυτή η ελευθερία σκέψης, λόγου και έρευνας, αποτελεί τη βασική προϋπόθεση για την πρόοδο της επιστήμης η οποία είναι συνυφασμένη με την πρόοδο και την ευημερία του Έθνους. Ως εκ τούτου, τα Πανεπιστήμια έχουν την αρμοδιότητα αλλά και το δικαίωμα, εκ του Συντάγματος και εκ του νόμου, να αποφασίζουν τα ίδια, τα αντικείμενα διδασκαλίας και τα προγράμματα σπουδών.

Η αμφισβήτηση του δικαιώματος του Τμήματος Θεολογίας και της Συγκλήτου του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης να αποφασίζουν,

σύμφωνα με το νόμο, για το πρόγραμμα σπουδών και τα γνωστικά αντικείμενα που θα προσφερθούν, σημαίνει την αμφισβήτηση της ακαδημαϊκής ελευθερίας τους. Η επιστημονική και ακαδημαϊκή αυτοτέλεια του Τμήματος Θεολογίας, όπως και κάθε άλλου Τμήματος, είναι αδιαπραγμάτευτη.

Επισημαίνεται ότι δεν κατετέθη νόμος που συστήνει Κατεύθυνση Ισλαμικών Σπουδών στο Τμήμα Θεολογίας της Θεολογικής Σχολής του ΑΠΘ. Το Τμήμα Θεολογίας σύμφωνα με τις διαδικασίες που προβλέπει ο νόμος έλαβε απόφαση στη συνέλευση 416 της 7/3/2014 (με 23 ψήφους υπέρ και 6 ψήφους κατά) για την ίδρυση «Εισαγωγικής Κατεύθυνσης Μουσουλμανικών Σπουδών» η οποία εντάσσεται στη γενικότερη επιστημολογική ενασχόληση του Τμήματος Θεολογίας με τον τομέα της Θρησκειολογίας ο οποίος υφίσταται επί δεκαετίες και προάγει επιστημονικά και ιστορικο-κριτικά τη μελέτη των θρησκειών, και ειδικώς του Ισλάμ.

Συνεπώς, αφενός μεν δεν δημιουργείται κάποιο νέο τμήμα, αφετέρου δε ο χαρακτήρας και η ταυτότητα του υφιστάμενου Τμήματος ούτε αλλοιώνονται, ούτε αμφισβητούνται καθώς, όπως εξελίσσεται και ενισχύεται η Ορθόδοξη Θεολογία, αντιστοίχως εξελίσσεται και προσαρμόζεται στις νέες συνθήκες και η Θρησκειολογία με τον τρόπο που το αντιλαμβάνεται επιστημονικά το ίδιο το Τμήμα Θεολογίας.

Το αν η συγκεκριμένη απόφαση του Τμήματος Θεολογίας για την θεραπεία του γνωστικού αντικειμένου της μουσουλμανικής Θεολογίας είναι «επιστημολογικά» και «δεοντολογικά» ορθή, κρίνεται από την ακαδημαϊκή κοινότητα με τις διαδικασίες που προβλέπει ο νόμος.

Το Τμήμα Θεολογίας προφανώς έκρινε ότι οι Θεολόγοι –οποιασδήποτε θρησκείας- πρέπει να αποφοιτούν από τις Θεολογικές Σχολές και όχι από Σχολές που υπηρετούν άλλες επιστήμες, όπως η Φιλοσοφική ή η Σχολή Επιστημών της Αγωγής.

Η ύπαρξη διαφορετικών γνώμων, αντιλήψεων και αντιδράσεων για την απόφαση του Τμήματος Θεολογίας είναι φυσιολογική, αναμενόμενη και χρήσιμη διότι έτσι τροφοδοτείται ο διάλογος τόσο για το συγκεκριμένο όσο και για άλλα θέματα ώστε οι πολίτες να γνωρίζουν τις θέσεις και τις αντιλήψεις όλων πριν τους κρίνουν. Οι αποφάσεις, όμως, λαμβάνονται σύμφωνα με το Σύνταγμα και το νόμο ο οποίος, εν προκειμένω, ορίζει ότι το Τμήμα Θεολογίας έχει την σχετική ευθύνη.

Η συνύπαρξη χριστιανικής θεολογίας και μουσουλμανικής θεολογίας αποτελεί μια συνηθισμένη πρακτική στα Πανεπιστήμια της Ευρώπης και των ΗΠΑ καθώς οι θεολογικές μουσουλμανικές σπουδές υπηρετούνται κυρίως εντός του πλαισίου των θρησκειολογικών σπουδών. Ακόμα και όταν υπηρετούνται από Τμήματα Ισλαμικών Σπουδών, αυτά εντάσσονται στις Θεολογικές σχολές (πχ πανεπιστήμια του Tuebingen, του Erlangen-Nürnberg, του Münster και του Osnabrück στη Γερμανία, πανεπιστήμια του Manchester, του Aberdeen, του Birmingham, του Nottingham και του Cambridge στη Μεγάλη Βρετανία, πανεπιστήμιο VU University of Amsterdam στην Ολλανδία, πανεπιστήμιο της Κοπεγχάγης στη Δανία, πανεπιστήμια του Barkley και του Yale στις Η.Π.Α. ενώ εντός του Βατικανού λειτουργεί το Ποντιφικικό Ινστιτούτο Αραβοϊσλαμικών Σπουδών-PISAI).

Επιχειρήματα όπως ότι «η Ορθοδοξία και το Ισλάμ δεν μπορούν να συνυπάρχουν» αντιστρατεύονται τόσο την πραγματικότητα όπως αυτήν μπορεί να την αντιληφθεί οποιοσδήποτε επισκέπτεται τη Θράκη, όσο και ύψιστα εθνικά συμφέροντα δεδομένου ότι η Ελληνική Πολιτεία έχει το ιστορικό προνόμιο να διατηρεί ειδικούς και ακατάλυτους δεσμούς με την Ορθοδοξία

(άρθρο 3 του Συντάγματος) και, συνεπώς, με τα τέσσερα Πρεσβυγενή Ελληνορθόδοξα Πατριαρχεία που βρίσκονται όλα σε μουσουλμανικές χώρες. Πρέπει να σημειωθεί ότι υπό την ευθύνη του Οικουμενικού Πατριαρχείου διεξάγεται θεολογικός διάλογος μεταξύ Ορθοδοξίας και Ισλάμ. Η απόφαση του Τμήματος Θεολογίας να θέσει ως έναν από τους στόχους της ίδρυσης της «Εισαγωγικής Κατεύθυνσης Μουσουλμανικών Σπουδών» την επιστημονική υποστήριξη και εποικοδομητική διεύρυνση του εν λόγω διαλόγου με όρους καταλλαγής και πρόταξης της μακραίωνης εμπειρίας συμβίωσης, ασφαλώς αξιολογείται θετικά.

Η «Εισαγωγική Κατεύθυνση Μουσουλμανικών Σπουδών», σύμφωνα με την απόφαση του Τμήματος Θεολογίας, δεν έχει κατηχητικό χαρακτήρα ούτε στοχεύει αποκλειστικά στη μόρφωση μουσουλμάνων θρησκευτικών λειτουργών. Η «Εισαγωγική Κατεύθυνση Μουσουλμανικών Σπουδών» θα υπηρετεί το γνωστικό αντικείμενο της μουσουλμανικής θεολογίας με ακαδημαϊκούς όρους και προϋποθέσεις. Γι' αυτό το λόγο θα λειτουργήσει κανονικά και θα είναι προσβάσιμη σε όλους τους ενδιαφερόμενους/ ενδιαφερόμενες ανεξαρτήτως θρησκεύματος, καταγωγής, φύλου κλπ. Θα αναγράφεται στο μηχανογραφικό δελτίο των Πανελληνίων Εξετάσεων, θα επιλέγεται από τους διαγωνιζομένους/διαγωνιζόμενες, η εισαγωγή θα γίνεται μέσω Πανελληνίων Εξετάσεων κλπ. Οι απόφοιτοι θα είναι ειδικευμένοι στη Μουσουλμανική Θεολογία και, φυσικά, όσοι εξ αυτών είναι μέλη της μουσουλμανικής μειονότητας της Θράκης θα μπορούν να εργαστούν ως Ιεροδιδάσκαλοι Ισλαμικής Θρησκείας, σύμφωνα με τις προβλέψεις του νόμου. Άλλωστε, σύμφωνα με την υπ. αριθμ. 194/1987 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας «...τα όσα διδάσκονται στο θεολογικό τμήμα αποτελούν μεν κυρίως δόγματα της ορθόδοξης εκκλησίας, δεν αποκλείεται όμως να αποτελέσουν αντικείμενο σπουδής και έρευνας και από μη μέλη της εκκλησίας αυτής». Με το συγκεκριμένο σκεπτικό και κατ' επίκληση των αρχών της θρησκευτικής ελευθερίας, όπως αυτές περιγράφονται στο άρθρο 13 του Συντάγματος, το Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο έκρινε ότι κακώς διεγράφη από τη Θεολογική Σχολή Αθηνών φοιτητής επειδή δήλωσε ότι είναι άθρησκος.

Δεν δέχθηκε, δηλαδή, το Δικαστήριο ότι η ιδιότητα του ορθοδόξου χριστιανού αποτελεί προϋπόθεση για την εγγραφή κάποιου στη Θεολογική Σχολή. Το ΣτΕ με την υπ. αριθμ. 1798/1989 απόφασή του αποφάνθηκε, επίσης, ότι δεν είναι απαραίτητη προϋπόθεση η κατοχή διδακτορικού διπλώματος ορθοδόξου θεολογίας για την εκλογή κάποιου ως καθηγητή στην Θεολογική Σχολή. Καθίσταται, επομένως, προφανές ότι ήδη από το 1987 με τις σχετικές αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας οι Θεολογικές Σχολές δεν έχουν -και ως πανεπιστημιακά ιδρύματα δεν θα μπορούσαν να έχουν- ομολογιακό/κατηχητικό χαρακτήρα. Γι' αυτό και διατηρούν τη δυνατότητα να έχουν τομείς Θρησκευτολογίας. Αντίθετα, ομολογιακό χαρακτήρα και, μάλιστα, αποκλειστικά προσανατολισμένο στην μόρφωση Ιερέων για την Ορθόδοξη Εκκλησία έχουν οι Ανώτατες Εκκλησιαστικές Ακαδημίες οι οποίες είναι αναγνωρισμένες εκ του νόμου ως «παραγωγικές σχολές» της Εκκλησίας (ν.3432/2006). Για το λόγο αυτό δικαίωμα φοίτησης σε αυτές έχουν μόνο οι Ορθόδοξοι Χριστιανοί και ειδικά στα Ιερατικά Τμήματα μόνο οι άρρενες (άρθρο 4 του ν.3432/2006).

Τέλος, αξίζει να αναφερθεί ότι στη Θεολογική Σχολή του Α.Π.Θ. στεγάζεται και λειτουργεί χώρος προσευχής για τους μουσουλμάνους φοιτητές από το 1983. Η συγκεκριμένη πράξη της Θεολογικής Σχολής αποδεικνύει με τον πιο σαφή τρόπο ότι η Θεολογική Σχολή σέβεται στην πράξη την ελευθερία του ανθρώπου -δηλαδή την ελευθερία αλλά και την ευθύνη των επιλογών

του- και την αντιμετωπίζει ως δώρο θεόσδοτο όπως ακριβώς την προσεγγίζει η Ορθόδοξη Θεολογία.

Γ. Η Ειδική Παιδαγωγική Ακαδημία Θεσσαλονίκης (ΕΠΑΘ) ιδρύθηκε με το Β.Δ. 31/68 (ΦΕΚ 8/τ.Α'/1969) «Προς μόρφωσιν και επιμόρφωσιν ημεδαπών Μουσουλμάνων δασκάλων» με στόχο τη σταδιακή αντικατάσταση των διαφόρων τύπων δασκάλων που υπηρετούσαν στα μειονοτικά σχολεία (απόφοιτοι τουρκικών ακαδημιών, παλαιομουσουλμάνοι κτλ). Πρόκειται για ένα εκπαιδευτικό ίδρυμα, του οποίου οι σπουδές οργανώνονταν σε τρία έτη: το προκαταρκτικό, το Α' και το Β' έτος. Οι απόφοιτοι της Σχολής διορίζονταν ως δάσκαλοι στο τουρκόγλωσσο πρόγραμμα στα μειονοτικά σχολεία της Θράκης.

Οι σπουδαστές της ΕΠΑΘ διδάσκονταν εκτός από την τουρκική γλώσσα, τη λογοτεχνία και τα θρησκευτικά στην ελληνική γλώσσα. Οι απόφοιτοι διορίζονται ως δάσκαλοι στην πρωτοβάθμια μειονοτική εκπαίδευση της Θράκης και έχουν τα ίδια δικαιώματα και υποχρεώσεις με τους υπόλοιπους δημοσίου υπαλλήλους (π.δ 1024/1979).

Όμως σύμφωνα με το άρθρο 15 με τίτλο «Διαδικασία Εξομοίωσης Αποφοίτων της Ε.Π.Α.Θ. με τους πτυχιούχους Παιδαγωγικών Τμημάτων Δημοτικής Εκπαίδευσης των Α.Ε.Ι.» του σχεδίου νόμου που ψηφίστηκε στη Συνεδρίαση της 3^{ης} Σεπτεμβρίου 2014 του Τμήματος Διακοπής των Εργασιών της Βουλής (Επίσημα Πρακτικά της Συνεδρίασης ΛΑ'/3.9.2014), "Με απόφαση του Υπουργού Παιδείας και Θρησκευμάτων καθορίζονται οι όροι, οι διαδικασίες, οι προϋποθέσεις και κάθε άλλο συναφές και σχετικό θέμα για την εξομοίωση των αποφοίτων της Ειδικής Παιδαγωγικής Ακαδημίας Θεσσαλονίκης (Ε.Π.Α.Θ.) προς τους πτυχιούχους των Παιδαγωγικών Τμημάτων Δημοτικής Εκπαίδευσης των Α.Ε.Ι.»".

Επισημαίνεται ότι στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, μέχρι το 1995 δεν υπήρχε ούτε ένας μειονοτικός φοιτητής στα ελληνικά πανεπιστήμια και η κίνηση προς την ανώτατη εκπαίδευση ήταν της τάξης του 0,0 τοις εκατό. Με το νόμο του 1995 καθιερώνεται ειδική ποσόστωση του 0,5 για την εισαγωγή σε ΑΕΙ και ΤΕΙ απόφοιτων λυκείου που προέρχονται από τη μουσουλμανική μειονότητα.

Η μοναδική προοπτική που ανοίγονταν προς τους υψηλόβαθμους μειονοτικούς μαθητές ήταν η εισαγωγή τους ύστερα από εξετάσεις στην ΕΠΑΘ (Ειδική Παιδαγωγική Ακαδημία Θεσσαλονίκης).

Η μουσουλμανική μειονότητα στη Δυτική Θράκη αποτελείται από τρεις διακριτές εθνοτικές ομάδες με διαφορετικές πολιτισμικές αναφορές και παραδόσεις. Η υιοθέτηση της πολιτικής «ισονομίας και ισοπολιτείας» απέναντι στην Μειονότητα της Δυτικής Θράκης συνιστά σημείο αναφοράς.

Η ΕΠΑΘ δεν μπορεί πλέον να ανταποκριθεί στις αυξημένες εκπαιδευτικές ανάγκες του πληθυσμού. Επιπλέον, η λειτουργία της δεν ανταποκρίνεται στις ευρύτερες κοινωνικές αλλαγές αλλά και στην συνολικότερη επιλογή του πληθυσμού της μειονότητας για άρση του απομονωτισμού. Η ελληνομάθεια αναγνωρίζεται από την μειονότητα ως αναγκαία προϋπόθεση για την επαγγελματική και κοινωνική ένταξη στην ελληνική κοινωνία ενώ ταυτόχρονα, η υιοθέτηση της πολιτικής «ισονομίας και ισοπολιτείας» απέναντι στην μειονότητα, με την έμπρακτη απόδειξη που συνιστά η «θετική διάκριση» για πρόσβαση στα ελληνικά πανεπιστήμια, δημιουργούν τις κατάλληλες συνθήκες, ώστε η εκπαίδευση να λειτουργήσει ως το μέσο για την επαγγελματική και κοινωνική κινητικότητα των μελών της μειονότητας. Η λειτουργία της ΕΠΑΘ δεν ανταποκρίνεται σε κάποιον από τους παραπάνω διακηρυγμένους κοινωνικούς και εκπαιδευτικούς στόχους. Τα νεότερα μέλη της μειονότητας δείχνουν περισσότερο πρόθυμα να ενταχθούν

στην ελληνική κοινωνία και να στραφούν στο ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα αξιοποιώντας τις ευκαιρίες που προσφέρει για επαγγελματική αποκατάσταση και κοινωνική άνοδο. Σε γενικές γραμμές, αντιμετωπίζουν θετικά την προοπτική της ενσωμάτωσης στην ελληνική κοινωνία και θέτουν το αίτημα της πρόσβασης των παιδιών της μειονότητας σε μια σύγχρονη ευρωπαϊκή εκπαίδευση, που θα σέβεται τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά στοιχεία του πληθυσμού, όπως θρησκεία και γλώσσα, ταυτόχρονα όμως δεν θα τα καθιστά αποκλειστικούς παράγοντες προσδιορισμού του περιεχομένου της εκπαίδευσής τους.

Ως εκ τούτου, η Ε.Π.Α.Θ. καταργήθηκε την 31-8-2014 με τις διατάξεις της περ. α' της παρ. 10 του άρθ. 59 του ν. 3966/2011 (ΦΕΚ 118/τ.Α'), όπως τροποποιήθηκε με τις διατάξεις της περ. α' της παραγράφου 7 του άρθρου 35 του ν. 4186/2013 (ΦΕΚ 193/τ.Α').

Δ. Το 1923, η Ελλάδα και η Τουρκία δεσμεύθηκαν από ταυτόσημους κανόνες μειονοτικής προστασίας, όπως αυτοί προέκυψαν από τη Συνθήκη της Λωζάνης. Τα άρθρα 37 έως και 45 της εν λόγω Συνθήκης ορίζουν το νομικό πλαίσιο για τη μειονοτική προστασία των δύο κρατών αναφορικά με τους «μουσουλμάνους» στην Τουρκία και τους «μουσουλμάνους» στην Ελλάδα. Η ως άνω Συνθήκη τους αναγνωρίζει θετικά δικαιώματα στους τομείς της γλώσσας, θρησκευτικής ελευθερίας, ίδρυσης και διαχείρισης περιουσίας (βακουφίων). Τα ατομικά μειονοτικά δικαιώματα αναμίχθηκαν με τα εθνικά και κοινοτικά δικαιώματα σε ένα νομικό αμάλγαμα, που υιοθετήθηκε από το διεθνές δίκαιο, όπου η θρησκεία αποτελεί το κριτήριο απόδοσης μειονοτικής προστασίας σύμφωνα με την ίδια Συνθήκη.

Η μειονότητα της Θράκης αποτελείται από Έλληνες πολίτες μουσουλμάνους στο θρήσκευμα και διέπεται από ένα ειδικό εσωτερικό και διεθνές νομικό καθεστώς, προσδιορισμένο από μια συγκεκριμένη μακρά ιστοριοπολιτική και ιστοριογεωγραφική εξέλιξη.

Από πλευράς διοίκησης λειτουργούν σήμερα τρεις Μουφτείες, Ξάνθης, Κομοτηνής και Διδυμοτείχου, οι οποίες αποτελούν δημόσιες υπηρεσίες (ΒΔ της 9.12.1952 και άρθρο 7 του ν. 1920/91). Σε αυτές προΐσταται ο Μουφτής, ο οποίος είναι ανώτατος δημόσιος λειτουργός, κατέχει θέση Γενικού Διευθυντή, διορίζεται με Προεδρικό Διάταγμα, με δεκαετή θητεία και έχει θρησκευτικές, διοικητικές και δικαιοδοτικές αρμοδιότητες σε θέματα της μουσουλμανικής μειονότητας (θέματα οικογενειακού δικαίου) που διέπονται από τον Ισλαμικό Νόμο (Ν. 1920/1991 που κύρωσε την ΠΝΠ της 24.12.1990).

Όπως προκύπτει από τα ανωτέρω, η Ελλάδα έχει διευθετήσει τα θέματα που αφορούν την κατοχύρωση της θρησκευτικής ελευθερίας και έκφρασης των Ελλήνων μουσουλμάνων. Η μουσουλμανική μειονότητα απολαμβάνει πλήρους ισονομίας και ισοπολιτείας, όπως οι υπόλοιποι Έλληνες πολίτες, ανεξάρτητα από τη θρησκεία τους.

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ

Εσωτερική διανομή

1. Γραφείο κ. Υπουργού
2. ΔΙΠΟΔΕ
3. Δ/νση Ετεροδόξων & Ετεροθρήσκων
4. Δ/νση Μελετών, Στατιστικής
και Οργάνωσης
5. Τ.Κ.Ε.